

ਸਵਾਲ:

“ਖੁਦਾ ਨੇ ਹਰੇਕ ਸਖਾਨਕ ਮੰਡਲੀ ਨੂੰ ਕੀ ਇਖਤਿਆਰ ਦਿੱਤਾ?”

ਜਵਾਬ:

ਪ੍ਰਭੂ ਭੋਜ ਲੈਣ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਦੋ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਵਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਪਤੀ ਅਤੇ ਪਤਨੀ (ਜਿਵੇਂ ਅਕੂਲਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿਸਕਿੱਲਾ) ‘‘ਕਲੀਸੀਆ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਹੈ’’ ਹੁੰਦੇ ਹਨ (ਰੋਮੀਆਂ 16: 5; 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 16: 19; ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 4: 15; ਵੇਖੋ ਫਿਲੋਮੋਨ 2)। ਉਹ ਇਲਾਹੀ ਭਰੋਸੇ ਕਿ ‘‘ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ’’ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਨਾਂਅ ਲੈਣ ਲਈ ‘‘ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ’’ ਉਹ ਉੱਥੇ ‘‘ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ’’ ਵਿਚ ਅਨੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ (ਮੱਤੀ 18: 20)।

ਨਿਕੋਲਸਵਿਲੇ, ਕੈਂਟਕੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਇਕ ਮੰਡਲੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ, ਜਦ ਇਕ ਮਸੀਹੀ ਔਰਤ ਨੇ, ਜਿਸ ਦਾ ਪਤੀ ਮਸੀਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਦਿਨ ਬੰਦਗੀ ਲਈ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਇਕ ਮਸੀਹੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਸੌਂਦਿਆ। ਦੋਵੇਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੀਆਂ, ਦੁਆ ਕਰਦੀਆਂ, ਵਚਨ ਪੜ੍ਹਦੀਆਂ, ਪ੍ਰਭੂ ਭੋਜ ਲੈਂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਹਰ ਹਫ਼ਤੇ ਆਪਣਾ ਚੰਦਾ ਬਚਾ ਕੇ ਰੱਖਦੀਆਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਸਮਰਪਣ ਨਿਕੋਲਸਵਿਲੇ ਵਿਚ ਅੱਜ ਦੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ, ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਸੋਚ ਵਾਲੀ ਮੰਡਲੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣਿਆ।

ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀ ਕੋਈ ਕਲੀਸੀਆ ਇਸ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਬਾਰੇ ‘‘ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕਹਿੰਦੀ’’ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸਾਫ਼ ਤੌਰ ਤੇ ‘‘ਰਸੂਲਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ’’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2: 42) ਹੈ। ਰਸੂਲਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ‘‘ਸੁਰਗ’’ ਵਿਚ ਬਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਬਾਰਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਸਨ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ: ‘‘ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਜੋ ਕੁਝ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਬੰਨ੍ਹੋਗੇ ਉਹ ਸੁਰਗ ਵਿਚ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ [ਯੂ.: *estai dedemena*] ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਖੋਲ੍ਹੋਗੇ ਸੋ ਸੁਰਗ ਵਿਚ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ [ਯੂ.: *estai lelumema*]’’ (ਮੱਤੀ 18: 18)।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਐਨਾ ਮਹੱਤਵ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ‘‘ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੂਤ’’ ਕਿਹਾ ਜਾਣ ਲੱਗਾ ਸੀ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5: 20)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ‘‘ਬਾਰਾਂ ਸਿੰਘਾਸਣਾਂ ਉੱਤੇ’’ ਬੈਠਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਮੱਤੀ 19: 28)।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰਾਂ ਰਸੂਲਾਂ ਦਾ ਇਖਤਿਆਰ 30 ਈਸਵੀ ਵਿਚਲੇ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਤਕ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ‘‘ਜੁਗ ਦੇ ਅੰਤ ਤਕ’’ ਰਹਿਣਾ ਸੀ (ਮੱਤੀ 28: 20)।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿੱਖਿਆ ਬਾਰੇ ਹਰ ਮਸੀਹੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ‘‘ਸਚਿਆਈ ਦੀ ਰੂਹ ਅਤੇ ਸੁਠ ਦੀ ਰੂਹ’’

ਵਿਚ ਫਰਕ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਭਾਵ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ “ਕੀ ਇਹ ਰਸੂਲੀ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ?” ਇਕ ਰਸੂਲ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ “ਜਿਹੜਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਾਡੀ ਸੁਣਦਾ ਹੈ,” ਅਤੇ “ਜੇ ਕੋਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਸਾਡੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦਾ” (1 ਯੂਹੰਨਾ 4:6)।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਅਤੇ ਜਿੰਨੇ ਇਸ ਮਰਯਾਦਾ ਉੱਤੇ ਚੱਲਣ (ਯੂ.: *kanon*, ਭਾਵ ਰਸਾਲਤ ਦੇ “ਕੈਨਨ” ਉੱਤੇ) ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਰ ਰਹਿਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ਨਾਲੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ” (ਗਲਾਤੀਆਂ 6: 16)। ਐਲਡਰਾਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਐਲਡਰਾਂ ਵਾਲੀ ਮੰਡਲੀ ਨੂੰ ਚੌਕਸ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਰਸੂਲਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਿੱਖਿਆ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਨਾ ਆ ਜਾਵੇ। ਪਤਰਸ ਨੇ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ, “ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਭੀ ਬੂਠੇ ਗੁਰੂ ਹੋਣਗੇ” (2 ਪਤਰਸ 2: 1)। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, “ਹੁਣ ਹੋ ਭਰਾਵੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਾੜ ਰੱਖੋ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲੀ ਹੈ ਫੁੱਟ ਪਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਠੋਕਰ ਖੁਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਲਾਂਭੇ ਰਹੋ” (ਰੋਮੀਆਂ 16: 17)।

ਹਰ ਮੰਡਲੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ, ਖੁਦ-ਮੁਖਤਿਆਰ ਹੋਣ ਵਾਸਤੇ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਆਪੇ ਕਰਨ ਲਈ ਰਸੂਲਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਖਤਿਆਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਰਸੂਲਾਂ ਨੇ ਐਲਡਰ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਆਪੇ ਕਰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ ਸੀ। ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤ ਬਣ ਗਏ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਇਕ ਕਮੇਟੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਪਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਭਾਵ ਇਵੈਂਜਲਿਸਟਾਂ (ਜੋ ਬਾਰਾਂ ਰਸੂਲ ਵੀ ਸਨ) ਦੇ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਥਾਨਕ ਖੁਦ-ਮੁਖਤਿਆਰੀ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ।

ਖੁਦਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੁਕਮ “ਚੇਲਿਆਂ ਦੀ ਮੰਡਲੀ” ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਉਸ ਕਮੇਟੀ ਲਈ ਪੁਰਖਾਂ ਨੂੰ “ਚੁਣਨਾ” (ਯੂ.: *episkeptomai*, ਜਿਸ ਤੋਂ ਭਾਵ “ਕੱਢ ਲਵੋ” ਹੈ) ਸੀ। ਫਿਰ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਨਾਦਾਂ ਨੇ “ਇਸ ਕੰਮ ਦੇ” ਲਈ ਚੁਣੇ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਸੀ (ਯੂ.: *kathistemi*, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ “ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਾਉਣਾ” ਹੈ) (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 6:2, 3)।

“ਲੇਅ ਮੈਂਬਰਾਂ” (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੇ ਹੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚੋਣ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਇਸ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਪਰ ਉਹ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਆਪੇ ਕਰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਮੰਨ ਰਹੇ ਸਨ।

ਲੁਸਤਰਾ, ਇਕੋਨਿਯੂਮ ਅਤੇ ਅੰਤਾਕੀਆ ਦੀਆਂ ਮੰਡਲੀਆਂ ਵਿਚ ਦੋ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ, ਪੌਲੁਸ ਅਤੇ ਬਰਨਾਬਾਸ ਨੇ “ਹਰੇਕ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਬਜ਼ੁਰਗ ਠਹਿਰਾਏ” (KJV) ਜਾਂ “ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ” (ASV) (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 14:23)। ਪੌਲੁਸ ਅਤੇ ਬਰਨਾਬਾਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਜਾਂ ਐਲਡਰਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਥਾਪਿਆ ਸੀ। ਲੂਕਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ *cheirotoneo* (*cheir* ਭਾਵ “ਹੱਥ” ਅਤੇ *tioneo* ਭਾਵ “ਫੈਲਾਉਣਾ” ਤੋਂ) ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਮੰਜ਼ੂਰੀ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਦੇਣ ਲਈ ਹੱਥ ਚੁੱਕਣ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤੋਂ ਇਹ ਤੱਥ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਫੇਰ ਤੋਂ ਇਹ ਚੋਣ ਕਲੀਸੀਆ ਰਾਹੀਂ “ਵੋਟ ਪਾ ਕੇ” ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਖੁਦਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਪਾਏ ਲੂਕਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਅਤੇ ਬਰਨਾਬਾਸ ਨੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਦਾ ਹੱਕ ਦੇ ਕੇ ਸਥਾਨਕ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਆਪੇ ਕਰਨ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਨੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਬੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਐਲਡਰ ਥਾਪ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਰੇਤ ਦੇ ਟਾਪੂ ਤੇ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਵਿਚ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਇਵੈਂਜਲਿਸਟ ਤੀਤੁਸ ਨੇ ਪੌਲੁਸ ਤੋਂ ਐਲਡਰ ਬਣਨ ਲਈ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣਨ (ਯੂ.: *episkeptomai*) ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ

ਸੀ। ਬਲਕਿ ਉਸ ਨੇ ‘ਥਾਪਣਾ’ (ਯੂ.: *kathistemi*) ਜਾਂ ‘ਠਹਿਰਾਉਣਾ’ ਜਾਂ ‘ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਾ’ ਸੀ (ਤੀਤੁਸ 1:5)।

ਪੌਲਸ ਨੇ ਉਸੇ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕਮੇਟੀ ਵਾਸਤੇ ਪੁਰਖਾਂ ਨੂੰ ਥਾਪਣ ਵੇਲੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਰਸੂਲਾਂ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 6:2, 3)। ਜੇ ਇਸੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਰੇਤ ਦੀਆਂ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਨੇ ਐਲਡਰ ਬਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੀਤੁਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਥਾਪ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੀਤੁਸ ਵਰਗੇ ਬਾਹਰੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਵੱਲੋਂ ਨਾਂਅ ਦੱਸੇ ਜਾਣ ਦੀ ਥਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ, ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗਾ।

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀ ਉਦਾਹਰਣ ਉਸ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਲਡਰਾਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਮੰਡਲੀ ‘ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਦੀ ਦੇਖ ਰੇਖ’ ਵਿਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਮੁਤਾਬਿਕ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਇਖਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਇਖਤਿਆਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਸੂਲਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਸੁਣਾ ਸਕਣ।

ਪੌਲਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਰੇਤ ਦੇ ਟਾਪੂ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤੀਤੁਸ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ‘ਪੂਰੇ ਇਖਤਿਆਰ ਨਾਲ’ ਸੀ (ਤੀਤੁਸ 2:15), ਇਸ ਕਰਕੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਤੀਤੁਸ ਨੂੰ ਉਸ ਟਾਪੂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਉੱਤੇ ਇਖਤਿਆਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਮੁਨਾਦ ਨੂੰ ‘ਪੂਰਾ ਇਖਤਿਆਰ’ ਇਸੇ ਅਰਥ ਵਿਚ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਸਿਖਾਉਣ ਵਿਚ ਗਲਤੀ ਸਿਰਫ਼ ਤਦੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇ ਰਸੂਲਾਂ ਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖੇ ਹੋਣ (ਵੇਖੋ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 8:18)।

ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲਸ ਨੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਰੱਖੇ ਸਨ (2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:6), ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਬੇਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲਸ ਨੇ ਤੀਤੁਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਰੱਖੇ ਬਿਨਾਂ ਕਰੇਤ ਦੀਆਂ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਵਿਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ। ਤੀਤੁਸ ਲਈ ਪੌਲਸ ਵੱਲੋਂ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਮੋਅਜਜ਼ੇ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ‘ਪੂਰਾ ਇਖਤਿਆਰ’ ਹੋਣਾ ਨਾਮੁਮਕਿਨ ਸੀ।

ਐਲਡਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਸਥਾਨਕ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਇਖਤਿਆਰ ਸਥਾਨਕ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਐਲਡਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਇਖਤਿਆਰ ਬੇਵਿਸ਼ਵਾਸੇ ਐਲਡਰਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਨਾਲ ਚੱਲਦਾ ਹੈ।

ਪੌਲਸ ਨੇ ਅਫ਼ਸੁਸ ਦੇ ਐਲਡਰਾਂ ਨੂੰ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ‘‘ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ ਪੁਰਸ਼ ਖੜੇ ਹੋਣਗੇ ਜਿਹੜੇ ਉਲਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ’’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 20:29, 30)। ‘‘ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਗਵਾਹਾਂ’’ ਵੱਲੋਂ ‘‘ਕਿਸੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਉੱਤੇ’’ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਣ ਨਾਲ ‘‘ਸਭ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਝਿੜਕ’’ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ (1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 5:19, 20; NIV)।

ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਬੇਈਮਾਨ ਐਲਡਰ ਨੂੰ ਕੱਢਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਇਖਤਿਆਰ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹਨੂੰ ਆਗੂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਵੀ ਇਖਤਿਆਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਐਲਡਰ ਥਾਪੇ ਗਏ ਹੋਣ ਜਾਂ ਨਾ, ਹਰ ਸਥਾਨਕ ਮੰਡਲੀ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਆਪੇ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ‘‘ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ’’ ਸੰਗਤੀ ਵਿੱਚੋਂ, ਭਾਵ ਆਪਣੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚੋਂ ‘‘ਉਸ ਕੁਕਰਮੀ ਨੂੰ ਛੇਕ’’ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:4, 13)। ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ‘‘ਹਰ ਇਕ ਭਰਾ ਤੋਂ ਜਿਹੜਾ... ਕਸੂਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਨਿਆਰੇ’’ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 3:6)।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਰੋਜ਼ ਮਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਜਦ ਤਕ ਰਸੂਲਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਥਾਨਕ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਰਸੂਲਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਇਕ ਸਭਾ ਦੀ ਗੱਲ

ਕਰਦੀ ਹੈ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 10:25), ਪਰ ਇਹ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੀ ਕਿ ਸਭਾ ਕਿਸੇ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ, ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਮਕਾਨ ਵਿਚ, ਜਾਂ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਭਵਨ ਵਿਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਫ਼ੈਸਲਾ ਸਥਾਨਕ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਹੀ ਲੈਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਰਸੂਲਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ‘‘ਇਕ ਦੂਜੇ’’ ਅੱਗੇ ਅਤੇ ‘‘ਖ਼ੁਦਾ ਲਈ,’’ ‘‘ਰੂਹਾਨੀ ਗੀਤ’’ ਗਾਉਣ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 3:16)। ਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹੜੀ ਕਿਤਾਬ ਵਰਤਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗੀਤਾਂ ਵਿਚ ਅਗਵਾਈ ਕੌਣ ਕਰੇਗਾ, ਇਹ ਸਭ ਫ਼ੈਸਲੇ ਸਥਾਨਕ ਹਨ।

ਰਸੂਲਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਵਚਨ ਵਿੱਚੋਂ ਪੜ੍ਹਨ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 4:16; 1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 5:27) ਅਤੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸੁਧਾਰ (1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 5:11) ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੀਆਂ ਮਸੀਹੀ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕੰਮ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿਚ ਕਿੰਨੀ ਦੇਰ ਤਕ ਰਹਿਣਗੇ, ਇਸ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਸਥਾਨਕ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ।

ਰਸੂਲਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਚ ਹਰ ਮਸੀਹੀ ਨੂੰ ‘‘ਆਪਣੀ ਆਮਦਨੀ ਮੁਤਾਬਿਕ’’ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਚੰਦਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 16:1, 2)। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਾਨੂੰ ਖ਼ਾਸ ਚੰਦਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਵੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 11:27-30)। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਵਕਤ ਇਹ ਚੰਦੇ ਮਨ ਪਰਚਾਵੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਦੋ ਜਾਣੇ ਪਛਾਣੇ ਮਕਸਦਾਂ ਭਾਵ ਪਰੋਪਕਾਰ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 24:17; ਰੋਮੀਆਂ 15:25; 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 8:1-5; ਗਲਾਤੀਆਂ 2:10) ਅਤੇ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਲਈ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 9:14; ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 4:14-16) ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਪ੍ਰਭੂ ਭੋਜ ਲੈਣਾ ਰਸੂਲਾਂ ਦੀ ਇਕ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਲੈਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ। ਪਰ ‘‘ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ... ਰੋਟੀ ਤੋੜਨ ਲਈ’’ ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਇਕੱਠਾ ਹੋਣ ਦੀ ਇਕ ਮੰਨੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਉਦਾਹਰਣ (ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਕ ਰਸੂਲ ਵੀ ਸੀ) (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 20:7) ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸਮਝਦਾਰ ਮਸੀਹੀ ਅੱਜ ਵੀ ਉਦੋਂ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਸਨਿੱਚਰਵਾਰ ਤਕ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ‘‘ਜਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਦਿਨ [ਭਾਵ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਦਿਨ] ਨੇੜੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ,’’ ‘‘ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼’’ ਕਰਦਿਆਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 10:25)। ਪ੍ਰੇਮੀ ਮਸੀਹੀ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਨੂੰ ਅਨੰਦ ਭਰੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਰਚਨਹਾਰੇ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤੇ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਅਤੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦਿਆਂ ਸ਼ੁਕਰ ਕਰ ਸਕਣ (ਯੂਹੰਨਾ 4:24; 1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 5:11)। ਮਸੀਹੀ ਆਦਮੀ ਜ਼ਬੂਰ 122:1 ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, ‘‘ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ ਜਦ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਖਣ ਲੱਗੇ ਭਈ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਚੱਲੀਏ।’’ ਜੇ ਕੁਝ ਸੁਰਗ ਨੇ ਉਹਦੇ ਲਈ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਉਹ ਬੜਾ ਹੀ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:

ਜਿਵੇਂ ਹਰਨੀ ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਤਰਸਦੀ ਹੈ,
ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਮੇਰਾ ਜੀ, ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਤੇਰੇ ਲਈ ਤਰਸਦਾ ਹੈ।
ਮੇਰਾ ਜੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲਈ, ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲਈ ਤਿਹਾਇਆ ਹੈ,
ਮੈਂ ਕਦੋਂ ਜਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਨਮੁੱਖ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਵਾਂ?
ਮੇਰਾ ਭੋਜਨ ਦਿਨੇ ਰਾਤ ਮੇਰੇ ਹੰਝੂ ਹਨ,
ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਇਹ ਆਖਦੇ ਹਨ,
ਤੇਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ ਕਿੱਥੇ?
ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਮੈਂ ਚੇਤੇ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਜੀ

ਭਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਭਈ ਮੈਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੀੜ ਦੇ ਨਾਲ ਲੰਘਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸਾਂ,
ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਤੀਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਘਰ ਜਲੂਸ ਵਿਚ
ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਅਤੇ ਧੰਨਵਾਦ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸਾਂ (ਜ਼ਬੂਰ 42: 1-4)।

ਬਪਤਿਸਮਾ: ਇਕ ਵਿਭਾਜਕ ਰੇਖਾ

ਬਪਤਿਸਮੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ		ਬਪਤਿਸਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼	ਮੱਤੀ 28: 18-20; ਮਰਕੁਸ 6: 15-18; ਲੂਕਾ 24: 46-49	ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ
ਬਿਨਾਂ ਬਚਾਏ	ਮਰਕੁਸ 16: 16; 1 ਪਤਰਸ 3: 21	ਬਚਾਏ ਗਏ
ਪਾਪ ਧੋਤੇ ਨਹੀਂ ਗਏ	ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 22: 16	ਪਾਪ ਧੋਤੇ ਗਏ
ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਕੋਈ ਦਾਨ ਨਹੀਂ	ਯੂਹੰਨਾ 14: 17; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2: 38; 5: 32; ਗਲਾ. 4: 6; ਅਫ਼. 1: 13, 14;	ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਦਾਨ, ਸਾਡੀ ਮੀਰਾਸ ਦਾ ਸਬੂਤ
ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਸੰਤਾਨ	ਯੂਹੰਨਾ 8: 44; 2 ਕੁਰਿੰ. 6: 16	ਖੁਦਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ
ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਨਹੀਂ	ਰੋਮੀਆਂ 6: 3; ਗਲਾ. 3: 27	ਮਸੀਹ ਵਿਚ
ਖੁਦਾ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਨਹੀਂ	ਯੂਹੰਨਾ 3: 5; ਕੁਲੁ. 1: 13	ਖੁਦਾ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿਚ
“ਇਕ ਦੇਹ,” ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਨਹੀਂ	1 ਕੁਰਿੰ. 12: 13; ਅਫ਼. 1: 22, 23	“ਇਕ ਦੇਹ,” ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਰੂਹਾਨੀ ਬਰਕਤਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀਆਂ ਹਨ	ਅਫ਼ਸੀਆਂ 1: 3	ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਨੀ ਬਰਕਤਾਂ ਮਿਲੀਆਂ ਹਨ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਰਪੂਰੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ	ਯੂਹੰਨਾ 10: 10	ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਰਪੂਰੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਮਿਲੀ ਹੈ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸੁਰਗ ਵਿਚ	1 ਪਤਰਸ 1: 4	ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰਗ ਵਿਚ ਮੀਰਾਸ ਮਿਲੀ ਹੈ
ਮੀਰਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ		